

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte   Nadejda Toma,
Judecători   Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 17 iunie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021, în privința inculpatului

Osipov Boris XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>13.04.2021 - 17.06.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>04.08.2021 - 25.10.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>28.02.2022 - 23.03.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 17 iunie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Osipov Boris a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 4 ani.

Potrivit art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin *cumulul* părții neexecutate a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău din 13.11.2019, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 1 an și 10 zile închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legată de gestionarea cu drogurilor, etnobotanicelor, a

analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 17.06.2021.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 6300 lei.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada nestabilită de către organul de urmărire penală, inculpatul Osipov B., acționând cu scop de consum propriu, neavând autorizație corespunzătoare și neavând scop de înstrăinare, a obținut droguri în circumstanțe necunoscute, pe care intenționat le-a păstrat la sine până la 09 ianuarie 2021, aproximativ la orele 19.00, pe XXXXXX XXXXXX, XXXXXX. Fiind escortat în incinta IP Botanica, în timpul comportamentului său agresiv a scos din buzunare și a aruncat jos 12 pachetele din polietilenă, în care se afla o substanță vegetală, de culoare galbenă, uscată, mărunțită, care, potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-122 din 27.01.2021, constituie masa vegetală, uscată, mărunțită, de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic MDMB (N)-022 cu masa de 106,33gr.

Potrivit scrisorii parvenite de la Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din 09.02.2021, înregistrată în cancelaria IP Botanica, se atestă că produsul etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic MDMB (N)-022 reprezintă analog al substanței 5F-AMB, care, conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor ce conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă substanță narcotică în proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea și transportarea etnobotanicelor, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut probele administrate în cadrul urmăririi penale și vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă sub formă de închisoare prevăzute de lege, în temeiul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele noi fiind de la 8 luni până la 4 ani închisoare, și că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante, că prin sentința Judecătorei Chișinău din 07.08.2017 a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, prin sentința Judecătorei Strășeni din 02.10.2018 a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar prin sentința Judecătorei Chișinău din 13.11.2019 a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

Instanța a statuat că, inculpatul urmează a fi apreciat ca o persoană iresponsabilă și compromițătoare, reieșind din comportamentul său în viața socială, fiind anterior condamnat, inclusiv pentru comiterea a două infracțiuni similare în raport cu cea săvârșită în speță.

Ori, fiind condamnat anterior pentru comiterea unei infracțiuni cu intenție, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, antecedentul penal nefiind stins, a săvârșit, din nou, la data de 19.01.2021, o nouă infracțiune intenționată care face parte din categoria infracțiunilor grave, nefăcându-și concluziile necesare despre necesitatea corectării, împrejurări în care în privința acestuia urmează a fi reținută starea de recidivă, prevăzută de art. 34 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în circumstanțele stabilite, precum și reieșind din caracterul infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru comiterea a trei infracțiuni, două dintre care sunt similare în raport cu cea săvârșită în speță, având antecedente penale nestinse, însă, săvârșind o nouă infracțiune intenționată, precum și că a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, solicitând examinarea cauzei conform art. 364¹ Cod de procedură penală, și din noile limite ale pedepsei, instanța de judecată apreciază că în privința acestuia este echitabilă aplicarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an.

Totodată, conform art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Olga Casian, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de gestionarea drogurilor pe un termen de 5 ani.

Apelanta a invocat că instanța de judecată i-a aplicat o pedeapsă prea blândă.

Inculpatul nu a pășit pe calea corijării, iar din numărul și pericolul social sporit al infracțiunilor comise anterior rezultă că activitatea infracțională a devenit o îndeletnicire pentru el.

Prin urmare, pedeapsa aplicată inculpatului a fost greșit individualizată, fiind neproportională cu fapta și pericolul social al infracțiunii, iar aplicarea pedepsei atât de blândă este lipsită de temei juridic și neargumentată.

Deci, instanța de fond, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de persoana inculpatului și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui.

3.1. A declarat apel și avocatul Iulian Cașu, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa definitivă de 8 luni și 1 zi închisoare, cu respingerea cererii acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Apelantul a indicat că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei incriminate și s-a căit, că sunt prezente circumstanțe atenuante, a contribuit la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv, nu sunt daune materiale cauzate prin infracțiune, corectarea și reeducarea acestuia este posibilă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

Pe lângă aceasta, soluția instanței în partea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului este incorectă, deoarece cheltuielile suportate sunt inerente unui proces penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021, ambele apeluri au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și anume, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, că inculpatul a recunoscut vina integral și a manifestat căință sinceră, că anterior a fost atras la răspundere penală, ce îl caracterizează negativ.

Astfel, argumentele invocate în apelul acuzării că instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsa prea blândă și solicitarea privind stabilirea unei pedepse cu închisoare pe un termen de 4 ani este neîntemeiată, pedeapsa stabilită de instanța de fond fiind echitabilă, corespunzătoare faptei comise, gravității acesteia și personalității inculpatului, fiind suficientă pentru corectarea și reeducarea lui.

Or, inculpatul a fost condamnat nu pentru păstrarea drogurilor în scop de înstrăinare, ci pentru păstrarea acestora în scop de consum propriu, iar pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an este suficientă ca în perioada de izolare, acesta să reflecte asupra modului de viață în continuare și să renunțe la întrebuințarea substanțelor narcotice.

Este neîntemeiată și solicitarea apărării de a-i stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mic, or, aceasta este practic la limita minimă, nefiind necesară casarea sentinței și intervenirea în termenul de pedeapsă stabilit de instanța de fond.

Deci, instanța de fond just a conchis că doar pedeapsa privativă de libertate este echitabilă, va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 6300 lei, suportate la efectuarea constatării tehnico-științifice este întemeiată și, în conformitate cu art. 229 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de fond corect a încasat cheltuielile judiciare din contul acestuia.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, declară recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a deciziei menționate, *cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare* în instanța de apel.

Recurenta invocă că, instanțele de fond și de apel au ignorat faptul că inculpatul s-a aflat anterior în conflict cu legea și, după condamnarea pentru comiterea unor infracțiuni contra sănătății persoanei, nu s-a corectat în spiritul respectării legalității și ordinii de drept.

Mai mult, instanțele nu au ținut cont de faptul că la momentul comiterii infracțiunii și examinării cauzei, inculpatul nu a executat integral pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău din 13.11.2019 și, din nou, la 09.01.2021, a comis o infracțiune gravă, fiind reținută starea de recidivă, prevăzută la art. 34 alin. (1) Cod penal.

Instanța de fond nu a indicat circumstanțele care ar dovedi că corectarea inculpatului este posibilă cu aplicarea pedepsei minime, limitându-se la

circumstanțele atenuante, fără a da o apreciere pericolului social al infracțiunii comise, iar instanța de apel insuficient și-a motivat soluția de respingere a argumentelor acuzării și menținere a sentinței fără modificări.

De altfel, în sensul prevederilor *art. 90 Cod penal*, stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerare personalitatea inculpatului, în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după comiterea acesteia.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală* - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit *art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală*, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile *art. 7, 61, 75, 85 alin. (1) și (3) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală*, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de

sentința anterioară. Pedepșa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedepșa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepșei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedepșă prevăzute de lege în cazul pedepșei cu închisoare.

Totodată, instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării de pe rol (*pct. 5. din decizie*).

Prin urmare, în circumstanțele în care inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă și are antecedente penale, dar a recunoscut vina și a manifestat căință sinceră, în rechizitoriu fiind indicat că: „*Circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal – nu s-au depistat*”, iar cauza a fost examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, instanțele de fond și de apel întemeiat au concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepșei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 10 zile închisoare.

Astfel, pedepșa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepșei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepșei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de reținut și că motivele invocate în recursul ordinar că: „*în sensul prevederilor art. 90 Cod penal, stabilirea pedepșei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerare personalitatea inculpatului, în*

cazul existenței circumstanțelor atenuante...” sunt absolut nefondate, or, sunt improprii cazului de pe rol, deoarece în privința inculpatului nu au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârile atacate cuprind motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021, în privința inculpatului Osipov Boris XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 15 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico